

Arrest

nr. 349 033 van 25 juni 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 februari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 26 januari 2026 tot het opleggen van een inreisverbod van acht jaar.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 5 maart 2026 met referentienummer 136785.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CUYPERS, die *loco* advocaat K. VERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 januari 2026 treft de minister van Asiel en Migratie ten aanzien van de verzoeker de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod (van acht jaar).

Deze akte luidt als volgt:

“(…)

Beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod

Mijnheer,

naam : K.

voornaam : R. S.-A.
geboortedatum : (...) 1994
geboorteplaats: Grozny
nationaliteit : Russische Federatie

Krachtens artikel 22, § 1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen. Daarnaast wordt u, in toepassing van artikel 74/11, § 1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een inreisverbod van 8 jaar opgelegd, omwille van volgende redenen van openbare orde:

Op 15.09.2004 kwam u aan in België. Op dezelfde dag werd door uw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waarvan u eveneens het voorwerp uitmaakte. Op 12.05.2005 werd deze aanvraag negatief afgesloten. Op 01.08.2005 maakte u opnieuw het voorwerp uit van een verzoek om internationale bescherming. Op 20.04.2006 heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus toegekend. Ten gevolge van deze beslissing beschikt u over een B-kaart geldig tot 29.08.2028.

Op 17.05.2013 werd u door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden omwille van opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op diezelfde dag werd u, eveneens door de correctionele rechtbank van Oudenaarde, veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, met probatieuitstel van 3 jaar, omwille van afpersing en diefstal met geweld, door twee of meer personen. Op basis van deze informatie werd door DVZ op 05.02.2018 in toepassing van artikel 49, § 2, tweede lid, en artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS.

Op 19.09.2019 werd u opnieuw door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden omwille van opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid.

In het kader van de evaluatie van uw internationale beschermingsstatus werd u op 25.09.2020 door het CGVS gehoord teneinde u de mogelijkheid te bieden alle elementen aan te brengen die het behoud van uw internationale beschermingsstatus konden rechtvaardigen. Het CGVS heeft vervolgens op 10.12.2021 uw vluchtelingenstatus opgeheven in toepassing van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze beslissing werd u ter kennis gebracht op 11.12.2020.

In haar beslissing oordeelde het CGVS dat uw vluchtelingenstatus opgeheven dient te worden op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit waardoor bescherming niet langer nodig is. U haalde evenmin dwingende redenen voortvloeiende uit vroegere vervolging aan, om te weigeren deze bescherming in te roepen. U haalde ook geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij terugkeer naar de Russische Federatie. Het CGVS concludeert dat er voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 is. Bijgevolg kan u worden teruggeleid naar de Russische Federatie en is een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

U ging tweemaal in beroep, op 07.01.2021 en op 12.01.2021, tegen de beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 07.05.2021 werden deze beroepen samengevoegd en verworpen.

Op 17.10.2024 werd u opnieuw veroordeeld door de correctionele rechtbank Oudenaarde tot een gevangenisstraf van 2 jaar, met probatie-uitstel van 5 jaar voor 18 maanden, omwille van opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid en opzettelijke slagen en verwondingen gepleegd op een minderjarige. De opheffing van uw vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 is definitief geworden bijgevolg kan de minister of zijn gemachtigde uw verblijfsrecht beëindigen in toepassing van artikel 22, § 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en u krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13°, een bevel om het grondgebied te verlaten te geven.

Bij de evaluatie van uw verblijfsrecht wordt onder andere rekening gehouden met het bestaan van banden met uw land van verblijf, de banden met uw land van herkomst of het ontbreken van banden met uw land van herkomst, uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor uw familieleden.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf wordt bovendien in toepassing van artikel 23, § 2, van de wet van 15 december 1980 rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan of met het gevaar dat van u uitgaat en met de duur van uw verblijf in het Rijk.

Dienaangaande stellen we vast dat u sinds 15.09.2004 – met andere woorden 21 jaar geleden – op 10-jarige leeftijd in België bent aangekomen. De loutere vaststelling dat u thans 21 jaar op regelmatig basis in België verblijft is op zich onvoldoende om van een dermate verankering in de Belgische samenleving te getuigen die het nemen van deze beslissingen zou verhinderen.

Op 24.10.2025 werd u bijgevolg via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). U gaf gevolg aan dit schrijven en bezorgde de DVZ een ingevulde vragenlijst met de volgende bijlagen: een begeleidende brief van uw advocaat, een geschreven verklaring, een attest van gezinssamenstelling, uw huurcontract, attesten inzake onderwijs en oriëntatie, een begeleidende brief van uw VDAB-bemiddelaar, een overzicht van werkervaringen en opleidingen van de VDAB, een chronologisch overzicht van uw VDAB-traject tussen 13.10.2009 en 04.11.2025, een competentierapport voor de opleiding verkoopmedewerker (2022–2023) en van de opleiding Algemeen schoonmaken (2024) bij de VDAB, identiteitsdocumenten van familieleden met de Belgische nationaliteit, uw cv, een overzicht van uw schoolloopbaan via Burgerprofiel Vlaanderen, een medisch attest dd. 08.11.2024 en een brief van uw psychiater bij het psychiatrisch ziekenhuis F. dd. 12.11.2025.

In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard dat u het Nederlands machtig bent en brengt u bewijs aan dat u secundair onderwijs hebt gevolgd in België. DVZ wijst erop dat u als minderjarige in België bent aangekomen. Derhalve diende u in België als minderjarige gevolg te geven aan de wettelijk bepaalde leerplicht. Het loutere feit dat u gevolg heeft gegeven aan deze verplichting en dat u in België school heeft gelopen en op die wijze een landstaal heeft geleerd, is onvoldoende om een dermate integratie aan te tonen. Verder brengt u deelcertificaten aan van opleidingen gevolgd bij het centrum voor basiseducatie Zuid-Oost-Vlaanderen tussen 2023 en 2024 en een bewijs van een opleiding tot verkoopmedewerker en Algemeen schoonmaken via de VDAB.

Uit uw VDAB-historiek blijkt dat u de afgelopen 14 jaar in totaal ongeveer 3 jaar voltijds heeft gewerkt, verspreid over de gehele periode. Gedurende de resterende tijd was u voornamelijk werkloos, afgewisseld met sporadische interimopdrachten. Momenteel staat u uitgeschreven wegens ziekte. DVZ wijst erop dat het beheersen van een officiële landstaal en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blij kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van 21 jaar een officiële landstaal leerde, een en tewerkstelling genoot of daar ten minste ernstige inspanningen toe ondernam. In het geval u toch bijkomende inspanningen tot integratie heeft ondernomen, wijst de DVZ erop dat u ruim de mogelijkheid heeft gekregen om bij de DVZ deze elementen en/of documenten aan te brengen zodat de DVZ hiervan kennis had teneinde uw situatie correct in te schatten.

DVZ ontkent in deze beslissing niet dat u reeds sinds 10-jarige leeftijd in België verblijft, dat u in België naar school bent gegaan en dat u dus gedeeltelijk in België bent opgegroeid. In het licht van artikel 8 EVRM staat het dan ook vast dat u een belangrijk deel van uw leven in België heeft doorgebracht en dat u in België mogelijks vriendschappen heeft opgebouwd, doch DVZ dient erop te wijzen dat u het in het kader van het hoorrecht niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in België banden heeft aangeknoopt die u niet in uw herkomstland opnieuw zou kunnen opbouwen. U komt immers niet verder dan kennis van een landstaal en slechts zeer beperkte elementen van tewerkstelling. U heeft het dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u aan de Belgische samenleving gebonden bent voor de uitoefening van uw privéleven

DVZ wijst er echter op de banden die u heeft aangeknoopt met de Belgische samenleving geenszins afbreuk doen aan het feit dat u meermaals werd veroordeeld voor ernstige feiten van openbare orde. Op 17.05.2013 werd u door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op diezelfde datum werd u eveneens door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, met probatie-uitstel voor een periode van 3 jaar, wegens afpersing en diefstal met geweld, gepleegd door twee of meer personen. Op 19.09.2019 werd u opnieuw door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden wegens

opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op 17.10.2024 werd u door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar, met probatie-uitstel van 5 jaar voor 18 maanden, wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid en opzettelijke slagen en verwondingen gepleegd op een minderjarige.

Wij benadrukken tevens dat de vluchtelingenstatus van uw oudere broer in 2017 werd ingetrokken wegens feiten van openbare orde. In het verlengde van deze beslissing werd ook zijn verblijfsrecht beëindigd en werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd, waarna hij effectief werd gerepatriëerd. U was bijgevolg op de hoogte van de concrete en ernstige verblijfsrechtelijke gevolgen die het plegen van feiten van openbare orde met zich meebrengt. Niettemin heeft u, zelfs nadat u in kennis werd gesteld van de opheffing van uw vluchtelingenstatus, opnieuw ernstige feiten van openbare orde gepleegd. Dit getuigt van een ernstig gebrek aan interesse in uw verblijfsrecht in België. Dit aanhoudend plegen van feiten van openbare orde toont bovendien aan dat u er niet in geslaagd bent de fundamentele normen en regels van de Belgische samenleving te respecteren. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u daadwerkelijk en duurzaam geïntegreerd bent in België.

Uw veroordelingen tonen aan dat u een agressieve en gevaarlijke ingesteldheid vertoont. Uit het vonnis van 17.05.2013 blijkt dat u in de periode van juli tot oktober 2012 als mededader betrokken was bij het afpersen van tientallen personen met het oog op het verkrijgen van geld en goederen. Uit de door de politie onderzochte sms-correspondentie blijkt dat andere daders naar u verwezen als “chef” en “baas”. Deze berichten tonen aan dat u anderen aanstuurde en hen opdroeg om op specifieke locaties personen af te persen. Er bestond een duidelijke gezagsrelatie tussen u en de andere beklaagde, waarbij u optrad als leider en leermeester. De mededader verklaarde dat hij personen afperste in Gent en nadien naar uw woning kwam om de buit aan u af te geven, waarna u hem occasioneel een deel teruggaf. In de studio waar u in die periode verbleef, werden bovendien een replica van een kalasjnikov en een kruisboog aangetroffen.

Wij benadrukken dat deze afpersingen een zeer groot aantal slachtoffers betroffen. De rechtbank oordeelde dat de feiten getuigen van een verregaand gebrek aan respect voor de elementaire rechtsregels en wijzen op een gevaarlijke ingesteldheid. U vervulde een actieve rol als leermeester door anderen aan te leren hoe zij afpersingen dienden te plegen, onder meer door hen te vergezellen en hen materiële ondersteuning te bieden. Daarnaast maakte u zich ook schuldig aan diefstal met geweld. Deze feiten hebben niet alleen de slachtoffers ernstig aangetast in hun fysieke en psychische integriteit, maar hadden tevens een bijzonder nefaste impact op het algemene veiligheidsgevoel in de samenleving.

Bovendien werd u op 17.05.2013 eveneens veroordeeld wegens opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Tijdens uw verblijf in de gevangenis van Oudenaarde bracht u slagen toe aan twee penitentiaire beampten. Een medegevangene hield de cipier in houdgreep, waarna u deze meerdere slagen en kniestoten toebracht. Toen een collega te hulp kwam, diende u ook haar slagen toe. Het geweld stopte pas nadat andere penitentiaire beampten tussenbeide kwamen. Er bestaat geen enkele rechtvaardiging voor deze gewelddadige reactie, die ontstond nadat de betrokken cipier u wees op het interne gevangenisreglement. U weigerde zich neer te leggen bij de regels en beschouwde geweld kennelijk als een aanvaardbare reactie. Uit het vonnis blijkt bovendien dat dit niet de eerste keer was dat u overheidsperoneel aanviel: op 19.11.2012 werd u reeds veroordeeld wegens slagen aan een treinbegeleider, waarvoor u een werkstraf kreeg opgelegd. Het feit dat u zich agressief opstelt binnen de bijzonder gevoelige context van een gevangenis toont aan dat u over een gevaarlijk agressieve en gewelddadige persoonlijkheid beschikt.

Uit het vonnis van 19.09.2019 blijkt dat u een man in een park benaderde en tegen hem begon te roepen, waarna u hem meerdere vuistslagen in het aangezicht toebracht. Het slachtoffer werd met een gebroken kaak overgebracht naar het ziekenhuis. Het slachtoffer verklaarde niet te weten om welke reden u hem aanviel. U verklaarde dat u het slachtoffer had geslagen omdat hij, volgens u, bedreigingen zou hebben geuit ten aanzien van een vriend van u. Deze feiten tonen aan dat u geen respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen en dat u geweld beschouwt als een aanvaardbaar middel om vermeende conflicten of meningsverschillen op te lossen.

Uit het vonnis van 17.10.2024 blijkt dat u opnieuw geweld heeft gebruikt. Op 10.07.2023 deed een slachtoffer aangifte bij de politie nadat u hem, na een banale verkeersdiscussie, een slag in het gezicht had toegebracht. Het slachtoffer trok zijn klacht op 22.09.2023 in en verklaarde dat het incident nadien met u werd uitgesproken. Deze intrekking doet echter geen afbreuk aan de vastgestelde feiten. Op 26.06.2023 bracht u opnieuw slagen toe aan een slachtoffer. U erkende deze feiten en verklaarde dat u zich uitgedaagd voelde omdat het slachtoffer u en uw moeder zou hebben beledigd. Diezelfde dag diende u tevens slagen toe aan een minderjarige, waarbij u aangaf dat deze racistische uitlatingen naar u zou hebben geroepen.

Uit deze feiten blijkt dat u herhaaldelijk geweld gebruikt tegen uw medemens. Gelet op uw eerdere veroordelingen diende u zich ervan bewust te zijn dat conflicten, van welke aard ook, in een beschaafde samenleving niet met fysiek geweld worden opgelost.

Wij benadrukken dat u in het kader van uw eerdere veroordelingen reeds werd opgelegd te werken aan uw agressieproblematiek. Het feit dat u in het kader van het hoorrecht verklaarde therapie te volgen om uw agressie te beheersen, kan bezwaarlijk als een element in uw voordeel worden beschouwd, aangezien u reeds in 2013 de verplichting kreeg om dergelijke begeleiding te volgen. Gelet op de nadien gepleegde feiten moet bovendien worden vastgesteld dat deze maatregelen tot op heden geen afdoend effect hebben gehad. Het rechtssysteem heeft u herhaaldelijk de kans geboden uw gedrag te verbeteren, maar u heeft meermaals aangetoond te beschikken over een voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid. Het feit dat u herhaaldelijk werd veroordeeld voor gelijkaardige feiten, toont aan dat u geen schuldinzicht heeft. Gelet op de aard, ernst en herhaling van de gepleegde feiten, komt de DVZ tot het besluit dat u een actueel, manifest en reëel gevaar voor de openbare orde vormt.

U blijft immers recidiveren en feiten van geweld gebruiken. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan aldus enkel vastgesteld worden dat er in uw hoofde sprake is van een agressieve en voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid en van een manifest gebrek aan schuldinzicht. U blijft duidelijk volharden in uw crimineel gedrag en trekt geen lessen uit eerdere veroordelingen. De RVV oordeelde reeds dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het feit dat eerdere veroordelingen u niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico is (RVV 28 maart 2018, nr. 201.814) of verder nog: "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24)." (RVV 22 december 2017, nr. 197.311).

Het geheel van de elementen in uw administratief dossier – de vonnissen van 17.05.2013 (2), 19.09.2019 en 17.10.2024, de beoordeling van het CGVS, het arrest van de RVV en de afwezigheid van diepgaande elementen van integratie – nopen DVZ er dan ook toe om te oordelen dat er in uw hoofde sprake is van een voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid. Uit uw gebrek aan schuldinzicht blijkt een manifest gebrek aan moreel besef, dit toont aan dat het gevaar dat van u uitgaat actueel is. Uw gebrek aan inzicht in de impact van uw daden op het slachtoffer getuigt van een ernstig tekort aan moreel bewustzijn. Dit tekort aan moreel besef bevestigt dat het gevaar dat van u uitgaat nog steeds actueel is. Gelet op dit gebrek aan moreel besef, in samenhang met de ernst en de aard van de door u gepleegde feiten, kan er niet uitgesloten worden dat u opnieuw feiten zal plegen. Bijgevolg wordt in toepassing van artikel 22, §1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13°, bevolen het grondgebied van België te verlaten.

Bij het nemen van deze beslissingen wordt rekening gehouden met uw gezins- en familielevens. In dit verband wordt herhaald dat u op 24.10.2025 een vragenlijst werd bezorgd in het kader van het hoorrecht, teneinde u de mogelijkheid te bieden alle relevante elementen aan te brengen.

In deze vragenlijst verklaarde u dat uw ouders, twee zussen en een broer in België verblijven. Zij beschikken over de Belgische nationaliteit. Deze behoren echter niet tot uw gezinskern. Aangezien u meerderjarig bent, wordt er geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. U verklaarde in de vragenlijst in kader van het hoorrecht eveneens dat u een recente relatie zou hebben. U brengt geen bewijs aan dat deze verklaring staat, noch brengt u enige details aan omtrent de identiteit van uw vermeende partner. Bovendien wijzen we erop dat uw advocaat in zijn begeleidende brief vermeldde dat u geen relatie heeft en dat u, omwille van uw mentale staat ook geen stabiele relatie kan onderhouden.

U verklaarde dat u een vriendin heeft met de Belgische nationaliteit. U heeft evenwel geen enkel bewijsstuk voorgelegd ter staving van deze relatie. Ook uit uw administratief dossier blijken geen elementen die het bestaan van een duurzame en stabiele relatie aantonen. Het louter afleggen van deze verklaring volstaat niet om het bestaan van een dergelijke relatie aannemelijk te maken. Bovendien wordt benadrukt dat u niet samenwoont met uw verklaarde partner. Bij de beoordeling van het gezinsleven kan bijgevolg bezwaarlijk worden gesteld dat deze beslissing zou leiden tot een verregaande verbreking van het gezinsleven, daar er geen sprake is van een gezinskern.

Derhalve is er geen sprake van een schending van het gezinsleven indien u gevolg geeft aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Niettemin wijst DVZ erop dat in het geval deze beslissingen alsnog een negatieve invloed zouden hebben op uw privé-, gezins- en/of familielevens, deze negatieve invloed geheel uw eigen verantwoordelijkheid is. U bent veroordeeld voor ernstige feiten van openbare orde, waarvan u had

kunnen vermoeden dat deze mogelijks een negatieve invloed konden hebben op uw internationale beschermingsstatus en derhalve uw verblijfsrecht in België.

Wij benadrukken tevens dat de vluchtelingenstatus van uw oudere broer in 2017 werd ingetrokken wegens feiten van openbare orde. In het verlengde van deze beslissing werd ook zijn verblijfsrecht beëindigd en werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd, waarna hij effectief werd gerepatriëerd. U was bijgevolg op de hoogte van de concrete en ernstige verblijfsrechtelijke gevolgen die het plegen van feiten van openbare orde met zich meebrengt. Niettemin heeft u, zelfs nadat u in kennis werd gesteld van de opheffing van uw vluchtelingenstatus, opnieuw strafbare feiten gepleegd. Dit getuigt derhalve slechts van een ernstig gebrek aan interesse in uw verblijfsrecht in België en toont aan dat u geen diepgaande banden heeft met de Belgische samenleving, doch slechts een gevaar vormt voor de openbare orde.

Daarnaast merken we op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien het actueel en reëel gevaar voor de openbare orde dat u vormt, worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Betreffende uw medische situatie benadrukken we dat u in de vragenlijst in kader van het hoorrecht verklaard heeft geen ziekte te hebben die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. U brengt echter wel een medisch attest aan met betrekking tot uw posttraumatische stressstoornis. U verklaart eveneens dat u op heden opgenomen bent in een psychiatrisch ziekenhuis en brengt een brief van uw psychiater aan als bewijs van deze verklaring. Hoewel we niet ontkennen dat u op heden mogelijks medische zorgen ontvangt, merkt DVZ op dat u geen enkel medisch attest voorgelegd waaruit blijkt dat deze thans nog noodzakelijk zijn, noch dat u op heden nog steeds opgenomen bent in een ziekenhuis. U brengt geen enkel element aan dat deze verklaring kan staven, noch stelt uw advocaat dat u om die reden niet zou kunnen terugkeren naar uw herkomstland. Bovendien heeft u zelf in het kader van het hoorrecht verklaard dat u niet lijdt aan een ziekte die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. Bijgevolg is er geen medisch beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Wat een terugkeer naar het land van herkomst betreft, herhaalt DVZ dat het CGVS op 10.12.2020 uw vluchtelingenstatus heeft opgeheven in toepassing van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980. In haar beslissing oordeelde het CGVS dat uw vluchtelingenstatus opgeheven dient te worden op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit waardoor bescherming niet langer nodig is. U haalde evenmin dwingende redenen voortvloeiende uit vroegere vervolging aan, om te weigeren deze bescherming in te roepen. U haalde ook geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij terugkeer naar de Russische Federatie. Het CGVS concludeert dat er voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 is. Bijgevolg kan u worden teruggeleid naar de Russische Federatie en is een verwijderingsmaatregel verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. U verklaarde tijdens het hoorrecht dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst uit vrees voor rekrutering als soldaat voor de oorlog in Oekraïne. Dit betreft echter een loutere verklaring en volstaat niet om aan te tonen dat u om een specifieke reden geviséerd zou worden, noch om een schending in de zin van artikel 3 EVRM aannemelijk te maken.

DVZ herhaalt dat u op 15.09.2004, met andere woorden 21 jaar geleden, op 10-jarige leeftijd in België bent aangekomen. De loutere vaststelling dat u thans 21 jaar op regelmatig basis in België verblijft is op zich onvoldoende om van een dermate verankering in de Belgische samenleving te getuigen die het nemen van deze beslissingen zou verhinderen. U heeft geen elementen aangebracht die het aannemelijk maken dat u aan de Belgische samenleving gebonden bent voor de uitoefening van uw privéleven. Bijgevolg blijkt nergens uit uw administratief dossier dat u zich niet opnieuw zou kunnen vestigen in uw land van herkomst. U bent een jonge man, beheerst een van de officiële landstalen en u heeft er een familiaal netwerk dat uw terugkeer kan faciliteren. Derhalve vormen deze beslissingen geen schending van artikel 3 EVRM. We herhalen tot slot dat hierboven werd aangetoond dat er geen familiale of medische bezwaren zijn die uw terugkeer in de weg zouden staan.

DVZ kan derhalve uit de veroordelingen van 17.05.2013, 19.09.2019 en 17.10.2024, en alle andere in uw dossier aanwezige elementen slechts oordelen dat, na zorgvuldige afweging van de in uw dossier aanwezige elementen, uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. De duur van uw verblijf in het Rijk en eventueel andere elementen rechtvaardigen een behoud van uw verblijf in België niet.

Bijgevolg wordt er omwille van ernstige redenen van openbare orde en krachtens artikel 22, § 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, omdat u door uw gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

In toepassing van artikel 74/14, § 3, 3°, van de wet van 15 december 1980 wordt u geen termijn toegekend om het grondgebied vrijwillig te verlaten, gelet op het feit dat u door uw persoonlijk gedrag als een bedreiging voor de openbare orde dient te worden beschouwd.

DVZ herhaalt immers dat u op 17.05.2013 door de correctionele rechtbank van Oudenaarde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op diezelfde datum werd u eveneens door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, met probatie-uitstel voor een periode van 3 jaar, wegens afpersing en diefstal met geweld, gepleegd door twee of meer personen. Op 19.09.2019 werd u opnieuw door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op 17.10.2024 werd u door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar, met probatie-uitstel van 5 jaar voor 18 maanden, wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid en opzettelijke slagen en verwondingen gepleegd op een minderjarige.

In toepassing van artikel 74/11, § 1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt u een inreisverbod van 8 jaar opgelegd, gelet op het feit dat u een ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt. Een inreisverbod van 8 jaar is evenredig, daar u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Dienaangaande herhalen we immers dat uit uw persoonlijk gedrag een voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid is gebleken.

DVZ herhaalt dat u volgende elementen van integratie voorlegde: een begeleidende een attest van gezinssamenstelling, uw huurcontract, attesten inzake onderwijs en oriëntatie, een begeleidende brief van uw VDAB-bemiddelaar, een overzicht van werkervaringen en opleidingen van de VDAB, een chronologisch overzicht van uw VDAB-traject tussen 13.10.2009 en 04.11.2025, een competentierapport voor de opleiding verkoopmedewerker (2022–2023) en van de opleiding Algemeen schoonmaken (2024) bij de VDAB, identiteitsdocumenten van familieleden met de Belgische nationaliteit, uw cv en een overzicht van uw schoolloopbaan via Burgerprofiel Vlaanderen. DVZ wijst erop dat u als minderjarige in België bent aangekomen. Derhalve diende u in België als minderjarige gevolg te geven aan de wettelijk bepaalde leerplicht. Het loutere feit dat u gevolg heeft gegeven aan deze verplichting en dat u in België school heeft gelopen en op die wijze een landstaal heeft geleerd, is onvoldoende om een dermate integratie aan te tonen. Dienaangaande wijst DVZ erop dat het volgen van een taal cursus en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van 21 jaar een officiële landstaal leerde en tewerkstelling genoot of daar ten minste ernstige inspanningen toe ondernam.

Uw gedrag toont aan dat u er niet in geslaagd bent de fundamentele normen en regels van de Belgische samenleving te respecteren. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u daadwerkelijk en duurzaam geïntegreerd bent in België. U maakt het niet aannemelijk dat de eventuele banden die u met de Belgische samenleving heeft opgebouwd dermate hechter zouden zijn dan de banden die u heeft met uw land van herkomst, noch dat u deze niet opnieuw zou kunnen opbouwen in het land van herkomst. In het geval u toch bijkomende inspanningen tot integratie heeft ondernomen, wijst de DVZ erop dat u ruim de mogelijkheid heeft gekregen om bij de DVZ deze elementen en/of documenten aan te brengen zodat de DVZ hiervan kennis had teneinde uw situatie correct in te schatten.

Wij benadrukken tevens dat de vluchtelingenstatus van uw oudere broer in 2017 werd ingetrokken wegens feiten van openbare orde. In het verlengde van deze beslissing werd ook zijn verblijfsrecht beëindigd en werd hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd, waarna hij effectief werd gerepatriëerd. U was bijgevolg op de hoogte van de concrete en ernstige verblijfsrechtelijke gevolgen die het plegen van feiten van openbare orde met zich meebrengt. Niettemin heeft u, zelfs nadat u in kennis werd gesteld van de opheffing van uw vluchtelingenstatus, opnieuw strafbare feiten gepleegd. Dit getuigt derhalve slechts van een ernstig gebrek aan interesse in uw verblijfsrecht in België en toont aan dat u geen diepgaande banden heeft met de Belgische samenleving, doch slechts een gevaar vormt voor de openbare orde.

Bovendien wijst DVZ erop dat indien u toch bijkomende inspanningen tot integratie zou hebben ondernomen, deze evenmin afbreuk doen aan het feit dat u op 17.05.2013 door de correctionele rechtbank van Oudenaarde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op diezelfde datum werd u eveneens door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, met probatie-uitstel voor een periode van 3 jaar, wegens afpersing en diefstal met geweld, gepleegd door twee of meer personen. Op 19.09.2019 werd u opnieuw door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op 17.10.2024 werd u door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar, met probatie-uitstel van 5 jaar voor 18 maanden, wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid en opzettelijke slagen en verwondingen gepleegd op een minderjarige.

Uw veroordelingen tonen aan dat u een agressieve en gevaarlijke ingesteldheid vertoont. Uit het vonnis van 17.05.2013 blijkt dat u in de periode van juli tot oktober 2012 als mededader betrokken was bij het afpersen van tientallen personen met het oog op het verkrijgen van geld en goederen. Uit de door de politie onderzochte sms-correspondentie blijkt dat andere daders naar u verwezen als "chef" en "baas". Deze berichten tonen aan dat u anderen aanstuurde en hen opdroeg om op specifieke locaties personen af te persen. Er bestond een duidelijke gezagsrelatie tussen u en de andere beklaagde, waarbij u optrad als leider en leermeester. De mededader verklaarde dat hij personen afperste in Gent en nadien naar uw woning kwam om de buit aan u af te geven, waarna u hem occasioneel een deel teruggaf. In de studio waar u in die periode verbleef, werden bovendien een replica van een kalasjnikov en een kruisboog aangetroffen.

Wij benadrukken dat deze afpersingen een zeer groot aantal slachtoffers betroffen. De rechtbank oordeelde dat de feiten getuigen van een verregaand gebrek aan respect voor de elementaire rechtsregels en wijzen op een gevaarlijke ingesteldheid. U vervulde een actieve rol als leermeester door anderen aan te leren hoe zij afpersingen dienden te plegen, onder meer door hen te vergezellen en hen materiële ondersteuning te bieden. Daarnaast maakte u zich ook schuldig aan diefstal met geweld. Deze feiten hebben niet alleen de slachtoffers ernstig aangetast in hun fysieke en psychische integriteit, maar hadden tevens een bijzonder nefaste impact op het algemene veiligheidsgevoel in de samenleving.

Bovendien werd u op 17.05.2013 eveneens veroordeeld wegens opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Tijdens uw verblijf in de gevangenis van Oudenaarde bracht u slagen toe aan twee penitentiaire beambten. Een medegevangene hield een cipier in houdgreep, waarna u deze meerdere slagen en kniestoten toebreacht. Toen een collega te hulp kwam, diende u ook haar slagen toe. Het geweld stopte pas nadat andere penitentiaire beambten tussenbeide kwamen. Er bestaat geen enkele rechtvaardiging voor deze gewelddadige reactie, die ontstond nadat de betrokken cipier u wees op het interne gevangenisreglement. U weigerde zich neer te leggen bij deze regels en beschouwde geweld kennelijk als een aanvaardbare reactie. Uit het vonnis blijkt bovendien dat dit niet de eerste keer was dat u overheidspersoneel aanviel: op 19.11.2012 werd u reeds veroordeeld wegens slagen aan een treinbegeleider, waarvoor u een werkstraf kreeg opgelegd. Het feit dat u zich agressief opstelt binnen de bijzonder gevoelige context van een gevangenis toont aan dat u over een gevaarlijk agressieve en gewelddadige persoonlijkheid beschikt.

Uit het vonnis van 19.09.2019 blijkt dat u een man in een park benaderde en tegen hem begon te roepen, waarna u hem meerdere vuistslagen in het aangezicht toebreacht. Het slachtoffer werd met een gebroken kaak overgebracht naar het ziekenhuis. Het slachtoffer verklaarde niet te weten om welke reden u hem aanviel. U verklaarde dat u het slachtoffer had geslagen omdat hij, volgens u, bedreigingen zou hebben geuit ten aanzien van een vriend van u. Deze feiten tonen aan dat u geen respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen en dat u geweld beschouwt als een aanvaardbaar middel om vermeende conflicten of meningsverschillen op te lossen.

Uit het vonnis van 17.10.2024 blijkt dat u opnieuw geweld heeft gebruikt. Op 10.07.2023 deed een slachtoffer aangifte bij de politie nadat u hem, na een banale verkeersdiscussie, een slag in het gezicht had toegebracht. Het slachtoffer trok zijn klacht op 22.09.2023 in en verklaarde dat het incident nadien met u werd uitgepraat. Deze intrekking doet echter geen afbreuk aan de vastgestelde feiten. Op 26.06.2023 bracht u opnieuw slagen toe aan een slachtoffer. U erkende deze feiten en verklaarde dat u zich uitgedaagd voelde omdat het slachtoffer u en uw moeder zou hebben beledigd. Diezelfde dag diende u tevens slagen toe aan een minderjarige, waarbij u aangaf dat deze racistische uitlatingen naar u zou hebben geroepen.

Uit deze feiten blijkt dat u herhaaldelijk geweld gebruikt tegen uw medemens. Gelet op uw eerdere veroordelingen diende u zich ervan bewust te zijn dat conflicten, van welke aard ook, in een beschaafde samenleving niet met fysiek geweld worden opgelost.

Uw veroordelingen tonen aan dat u over een agressieve en gevaarlijke ingesteldheid beschikt. Het feit dat u herhaaldelijk werd veroordeeld voor gelijkaardige feiten, toont aan dat u geen schuldinzicht heeft. Gelet op de aard, ernst en herhaling van de gepleegde feiten, komt de DVZ tot het besluit dat u een actueel, manifest en reëel gevaar voor de openbare orde vormt.

U blijft immers recidiveren en feiten van geweld gebruiken. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen kan aldus enkel vastgesteld worden dat er in uw hoofde sprake is van een agressieve en voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid en van een manifest gebrek aan schuldinzicht. U blijft duidelijk volharden in uw crimineel gedrag en trekt geen lessen uit eerdere veroordelingen. De RVV oordeelde reeds dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het feit dat eerdere veroordelingen u niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico is (RVV 28 maart 2018, nr. 201.814) of verder nog: "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24)." (RVV 22 december 2017, nr. 197.311).

Gelet op deze ernstige dreiging die u vormt voor de openbare orde is het opleggen van een inreisverbod dan ook noodzakelijk voor het vrijwaren van de openbare orde. Het opleggen van een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Er kan niet uitgesloten worden dat u dergelijke gedrag opnieuw zal vertonen.

Bij de bepaling van de duur van dit inreisverbod wordt rekening gehouden met uw familiale situatie, eventuele medische problemen, de elementen betreffende een terugkeer naar het land van herkomst en alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen.

U verklaarde dat uw ouders, twee zussen en 1 broer in België verblijven. Zij beschikken over de Belgische nationaliteit. Deze behoren echter niet tot uw gezinskern. Aangezien u meerderjarig bent, wordt er geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen. U verklaarde in de vragenlijst in kader van het hoorrecht eveneens dat u een recente relatie zou hebben. U brengt geen bewijs aan dat deze verklaring staat, noch brengt u enige details aan omtrent de identiteit van uw vermeende partner. Bovendien wijzen we erop dat uw advocaat in zijn begeleidende brief vermeldde dat u geen relatie heeft en dat u, omwille van uw mentale staat ook geen stabiele relatie kan onderhouden. Bij de beoordeling van het gezinsleven kan bijgevolg bezwaarlijk worden gesteld dat deze beslissing zou leiden tot een verregaande verbreking van het gezinsleven, daar er geen sprake is van een gezinskern. Derhalve is er geen sprake van een schending van het gezinsleven.

In het kader van de evaluatie van het artikel 8 van het EVRM wijst DVZ er wel op dat het mogelijk is dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. U heeft DVZ echter geenszins weten aan te tonen dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen. Tevens wijzen we erop dat u DVZ niet in het bezit heeft gesteld van elementen waaruit een verregaande vorm van integratie of hechte banden met de Belgische samenleving kunnen blijken.

Niettemin wijst DVZ erop dat in het geval deze beslissingen alsnog een negatieve invloed zouden hebben op uw privé-, gezins- en/of familieleden, deze negatieve invloed geheel uw eigen verantwoordelijkheid is. U bent veroordeeld voor ernstige feiten van openbare orde, waarvan u had kunnen vermoeden dat deze mogelijks een negatieve invloed konden hebben op uw internationale beschermingsstatus en derhalve uw verblijfsrecht in België.

Daarnaast merken we op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien het actueel en reëel gevaar voor de openbare orde dat u vormt, worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Betreffende uw medische situatie benadrukken we dat u in de vragenlijst in kader van het hoorrecht verklaard heeft geen ziekte te hebben die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. U brengt echter wel een medisch attest aan met betrekking tot uw posttraumatische stressstoornis. U verklaart eveneens dat u op heden opgenomen bent in een psychiatrisch ziekenhuis en brengt een brief van uw psychiater aan als bewijs van deze verklaring. Hoewel we niet ontkennen dat u op heden mogelijks medische zorgen ontvangt, merkt DVZ op dat u geen enkel medisch attest heeft voorgelegd waaruit blijkt dat deze thans nog noodzakelijk zijn, noch dat u op heden nog steeds opgenomen bent in een ziekenhuis. U brengt geen enkel element aan dat deze verklaring kan staven, noch stelt uw advocaat dat u om die reden niet zou

kunnen terugkeren naar uw herkomstland. Bovendien heeft u zelf in het kader van het hoorrecht verklaard dat u niet lijdt aan een ziekte die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren. Bijgevolg is er geen medisch beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Wat een terugkeer naar het land van herkomst betreft wijst DVZ erop dat het CGVS bij haar beslissing tot opheffing van uw vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van oordeel was dat uw vluchtelingenstatus opgeheven diende te worden op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit waardoor bescherming niet langer nodig is. U haalde evenmin dwingende redenen voortvloeiende uit vroegere vervolging aan, om te weigeren deze bescherming in te roepen. U haalde ook geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij terugkeer naar de Russische Federatie. Het CGVS concludeert dat er voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 is. Bijgevolg kan u worden teruggeleid naar de Russische Federatie en is een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. U verklaarde tijdens het hoorrecht dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst uit vrees voor rekrutering als soldaat voor de oorlog in Oekraïne. Dit betreft echter een loutere verklaring en volstaat niet om aan te tonen dat u om een specifieke reden geviseerd zou worden, noch om een schending in de zin van artikel 3 EVRM aannemelijk te maken.

Tot slot herhalen we dat u geen enkel element heeft aangebracht dat noopt tot een wijziging van de bovenstaande beoordeling. Derhalve vormen deze beslissingen geen schending van artikel 3 EVRM. We herhalen tot slot dat hierboven werd aangetoond dat er geen familiale of medische bezwaren zijn die uw terugkeer in de weg zouden staan.

DVZ herhaalt dat u op 17.05.2013 door de correctionele rechtbank van Oudenaarde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op diezelfde datum werd u eveneens door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, met probatie-uitstel voor een periode van 3 jaar, wegens afpersing en diefstal met geweld, gepleegd door twee of meer personen. Op 19.09.2019 werd u opnieuw door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op 17.10.2024 werd u door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar, met probatie-uitstel van 5 jaar voor 18 maanden, wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid en opzettelijke slagen en verwondingen gepleegd op een minderjarige.

DVZ kan uit de verschillende veroordelingen en alle elementen uit uw administratief dossier enkel concluderen dat, na zorgvuldige afweging van de in uw dossier aanwezige elementen, uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. Gelet op al deze elementen, het handhaven van de openbare orde, uw familiale en medische situatie en het feit dat u een reële en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel. Conform artikel 74/22 en 74/23 van de wet van 15 december 1980, kan de duur van het inreisverbod via een nieuw inreisverbod aangepast worden, indien wordt vastgesteld dat u geen medewerking verleent aan de overdrachts-, terugkeer-, teruggedrijvings- of verwijderingsprocedure.

(...)"

Uit de bewoordingen van deze akte, die aan de verzoeker ter kennis werd gebracht met een ter post aangetekende brief van 28 januari 2026, blijkt dat zij drie onderscheiden beslissingen bevat: een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht, een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (zonder termijn voor vrijwillig vertrek) en een beslissing waarbij een inreisverbod (met Europese dimensie) van acht jaar wordt opgelegd.

Het thans voorliggende beroep heeft de beslissing van 26 januari 2026 waarbij een inreisverbod van acht jaar wordt opgelegd tot voorwerp.

2. Over de rechtspleging

Ingevolge artikel 5.12. van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verloopt de onderhavige procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

3. Over de gevolgen van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 25 juni 2026 met nummer 349 032.

In de hierboven geciteerde akte van 26 januari 2026 wordt het volgende gesteld: *“krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13°, wordt (de verzoeker) bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen. Daarnaevens wordt (de verzoeker), in toepassing van artikel 74/11, § 1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een inreisverbod van 8 jaar opgelegd (...)”*

Het bestreden inreisverbod, dat werd opgelegd in toepassing van artikel 74/11, § 1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), is derhalve gesteund is op het bevel om het grondgebied te verlaten van 26 januari 2026.

Ingevolge de vernietiging bij 's Raads arrest nr. 349 032 van 25 juni 2026 is het voormelde bevel om het grondgebied te verlaten echter met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwenen en wordt dit bevel geacht nooit te hebben bestaan. Aldus kan het inreisverbod van dezelfde datum evenmin standhouden. Het bestreden inreisverbod betreft immers een *accessorium* van het bevel om het grondgebied te verlaten van 26 januari 2026 (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575) en er blijkt niet dat dit kan blijven bestaan, los van het bevel om het grondgebied te verlaten waarmee het gepaard gaat (zie ook HvJ 3 juni 2021, C-546/19). Om deze reden vereist een goede rechtsbedeling dat ook het thans bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer wordt verwijderd via een vernietiging.

De advocaat van de verwerende partij heeft ter terechtzitting verklaard dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erover zal oordelen en brengt in dit verband verder geen enkele concrete betwisting naar voor.

Het bestreden inreisverbod wordt derhalve, via een vernietiging ervan, uit het rechtsverkeer gehaald.

4. Korte debatten

De Raad gaat over tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 26 januari 2026 tot het opleggen van een inreisverbod van acht jaar wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juni tweeduizend zesentwintig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	C. DE GROOTE
--------------	--------------